

Kinabukasan para sa Amerika at Hulyo 18, 2020 - Bilang Pito

Ang mga Mamamana

Jeff Pippenger

2023-09-25

Tinalakay namin ang "pasanin ng libis ng pangitain" sa Isaias dalawampu't dalawa sa isang kamakailang artikulo. Doon ay kinilala namin ang "libis ng pangitain" bilang isang heograpikal na sagisag ng pagkakaiba sa pagitan ng mga taga-Laodicea at mga taga-Filadelfia sa "mga huling araw." Ang mga "mamamana" ang nagbigkis sa mga hangal na dalagang taga-Laodicea bilang mga tungkos para sa mga apoy ng pagkawasak. Ang mga mamamana sa propesiyang biblikal ay kumakatawan sa Islam.

At sinabi ng Diyos kay Abraham, Huwag nawang maging mabigat sa iyong paningin dahil sa bata at dahil sa iyong alilang babae; sa lahat ng sinabi sa iyo ni Sara, pakinggan mo ang kanyang tinig; sapagkat kay Isaac tatawagin ang iyong binhi. At gayon din sa anak ng alilang babae ay gagawin ko siyang isang bansa, sapagkat siya'y iyong binhi. At si Abraham ay bumangon nang maaga sa kinaumagahan, at kumuha ng tinapay at isang sisidlan ng tubig, at ibinigay ang mga iyon kay Hagar, na ipinatong niya sa balikat nito, at ibinigay sa kanya ang bata, at pinayaon siya; at siya'y umalis at nagpagala-gala sa ilang ng Beersheba. At naubos ang tubig sa sisidlan, at inilapag niya ang bata sa ilalim ng isa sa mga palumpong. At siya'y yumaon at naupo sa tapat niya, may kalayuan, na tulad ng layong inaabot ng isang pamana; sapagkat sinabi niya, Huwag ko nang makita ang kamatayan ng bata. At naupo siya sa tapat niya, at itinaas ang kanyang tinig at tumangis. At dininig ng Diyos ang tinig ng bata; at ang anghel ng Diyos ay tumawag kay Hagar mula sa langit, at sinabi sa kanya, Ano ang iyong dinaramdam, Hagar? Huwag kang matakot; sapagkat dininig ng Diyos ang tinig ng bata doon kung nasaan siya. Bumangon ka, buhatin mo ang bata, at alalayan mo siya sa iyong kamay; sapagkat gagawin ko siyang isang malaking bansa. At binuksan ng Diyos ang kanyang mga mata, at nakakita siya ng isang balon ng tubig; at siya'y yumaon at pinuno ang sisidlan ng tubig, at pinainom ang bata. At ang Diyos ay kasama ng bata; at siya'y lumaki, at tumahan sa ilang, at naging isang mamamana. Genesis 21:12-21.

Si Ishmael, ang anak ni Hagar, ay nakatakdang maging ama ng bansang Islam at siya ay inilarawan bilang "isang mamamana." Ang unang pagbanggit kay Ishmael ay nagpapakilala ng kaniyang papel sa propesiyang biblikal.

At sinabi sa kaniya ng anghel ng Panginoon: Narito, ikaw ay nagdadalang-tao, at magsisilang ng isang anak na lalaki, at tatawagin mong Ishmael ang kaniyang pangalan; sapagkat dininig ng Panginoon ang iyong kapighatian. At siya'y magiging isang mailap na tao; ang kaniyang kamay ay laban sa bawat tao, at ang kamay ng bawat tao ay laban sa kaniya; at siya'y maninirahan sa harap ng lahat ng kaniyang mga kapatid. Genesis 16:11, 12.

Ang bansa ng Islam ay magiging "laban sa bawat tao," at ang "kamay ng bawat tao" ay magiging "laban sa kaniya." Ang salitang isinalin bilang "mailap" ay ang mailap na asnong Arabe, kaya mula pa sa pasimula, si Ismael, bilang isang sagisag ng propesiya, ay iniuugnay sa "angkan ng kabayo," at titipunin niya ang bawat bansa ng sanlibutan laban sa kaniyang bansa.

Tinukoy ng mga Millerita na ang tatlong "sa aba" ng ika-siyam na kabanata ng Apocalipsis ay kumakatawan sa kasaysayang propetiko ng Islam, at sa paggawa nito ay inilarawan nila nang biswal ang Islam bilang isang kabayo sa kapwa ng dalawang sagradong tapyas ni Habakuk. Ang mga tapyas na iyon ay "pinatnubayan ng kamay ng Panginoon" at ipinropesiya sa ikalawang kabanata ng Habakuk. Ang pagtangga sa katotohanang ang Islam ay kinakatawan ng tatlong "sa aba" ng Apocalipsis kabanata walo at talatang labintatlo ay pagtangga sa Espiritu ng Propesiya at kay Habakuk. Ito ay pagtangga kapwa sa Biblia at sa Espiritu ng Propesiya.

At namasdan ko, at narinig ko ang isang anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng himpapawid, na nagsasabi sa malakas na tinig: Sa aba, sa aba, sa aba, sa mga nananahan sa lupa, dahil sa iba pang mga tinig ng pakakak na hihipan pa ng tatlong anghel! Apocalipsis 8:13.

Ang pagtangga sa katotohanan ay nangangahulugang nakalaan sa mga apoy ng paglipol, at nagsimulang unti-unting tanggihan ng Adbentismo ang katotohanan noong 1863. Ang Islam ang usaping nagbubuklod sa lahat ng mga bansa ng daigdig sa panahon ng ikatlong kapahamakan. Ang pagkakaisang ito ay inilarawan noong Setyembre 11, 2001, na, bilang unang palatandaan ng pitong kulog, ay kailangang kumatawan din sa huling palatandaan ng pitong kulog. Ang huling palatandaan ng pitong kulog sa "huling mga araw" ay ang batas ng Linggo, saka darating agad ang ikatlong kapahamakan. Ang kapangyarihang nagpapagalit sa mga bansa ay ang Islam, at sa huling mga araw ay pinagngalit ng Islam ang mga bansa noong Setyembre 11, 2001, subalit sabay rin silang "pinigil." Sa panahong iyon nagsimulang pumatak ang huling ulan bilang pauna sa ganap na pagbubuhos na nagaganap kapag inihahanda ng nobya ang sarili.

Sa panahong iyon, samantalang ang gawain ng pagliligtas ay nagwawakas, darating ang kapighatian sa lupa, at magagalit ang mga bansa, gayunman ay mapipigilan upang huwag mahadlangan ang gawain ng ikatlong anghel. Sa panahong iyon darating ang "huling ulan," o ang pagpapasariwa mula sa harapan ng Panginoon, upang magbigay ng kapangyarihan sa malakas na tinig ng ikatlong anghel, at ihanda ang mga banal upang makatindig sa kapanahunan na ang pitong huling salot ay ibubuhos. Early Writings, 85.

Noong Setyembre 11, 2001, nagsimula ang paghuhukom sa mga buhay; nagalit ang mga bansa dahil sa pag-atake ng Islam laban sa Estados Unidos, at nagsimulang bumuhos ang huling ulan. Nagsisimula ang paghuhukom sa sambahayan ng Diyos, at nagwawakas ang paghuhukom sa sambahayan ng Diyos sa krisis ng batas ng Linggo; pagkatapos ay magsisimula ang paghuhukom sa iba pang kawan ng Diyos. Marami ang nasasangkot sa napakahalagang katotohanang ito, ngunit ang mga katotohanang ito ay mahusay na naidokumento sa seryeng Habakkuk's Tables. Mahalagang ilahad ang mga bagay na ito sa artikulong ito bago tayo bumalik sa salaysay ng Apocalipsis labing-isa.

At nang oras ding yaon ay nagkaroon ng isang malaking lindol, at ang ikasampung bahagi ng lungsod ay gumuho; at sa lindol ay napatay ang pitong libong tao: at ang mga nalabi ay nangatakot, at nagbigay ng kaluwalhatian sa Diyos ng langit. Nakalipas na ang ikalawang kapahamakan; at, narito, ang ikatlong kapahamakan ay dumarating agad. Pahayag 11:13, 14.

Ang "dakilang lindol" na nagbigay-tanda sa pagpapabagsak ng bansang Pransiya sa Rebolusyong Pranses ay kumakatawan sa pagpapabagsak ng Estados Unidos sa batas ng Linggo. Ang pambansang apostasya ay susundan ng pagkawasak ng bansa, at kapag ang Estados Unidos ay nawasak, ang buong daigdig ay yayanigin hanggang sa kaibuturan nito, kaya ang simbolo ng "lindol." Sa puntong iyon "ang ikatlong sa aba ay mabilis na dumarating." Ang Islam ay kinikilala sa dalawang banal na talahanayan bilang ang una at ikalawang "sa aba" ng Apocalipsis siyam, at kung ang unang "sa aba" ay Islam at ang ikalawang "sa aba" ay Islam, kung gayon ang ikatlong "sa aba" ay dapat na Islam, sapagkat sa patotoo ng dalawa ay naitatatag ang isang bagay. Ang Estados Unidos ay muling tatamaan ng Islam sa batas ng Linggo.

Tungkol sa lambak ng mga buto ni Ezekiel, itinala ni Sister White ang mga sumusunod.

Pinipigil ng mga anghel ang apat na hangin, na inilalarawan bilang isang nagngangalit na kabayo na nagnanais kumawala at rumagasa sa ibabaw ng buong lupa, nagdadala ng pagkawasak at kamatayan sa dinaraan nito.

“Matutulog ba tayo sa pinakagilid ng daigdig na walang hanggan? Magiging manhid at malamig at patay ba tayo? Oh, nawa’y mapasaating mga iglesia ang Espiritu at hininga ng Diyos na ibinuga sa Kaniyang bayan, upang sila’y makatayo sa kanilang mga paa at mabuhay. Kailangan nating makita na ang daan ay makipot, at ang pintuan ay masikip. Ngunit sa ating pagdaan sa masikip na pintuan, ang kaluwangan nito ay walang hangganan.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Ang mensahe ng "apat na hangin" na nagpapabangon sa dalawang propeta ng Apocalipsis labing-isa ay ang mensahe ng nagngangalit na kabayo ng propesiya ng Biblia, na inilalarawan sa kabuuan ng patotoong biblikal, at makikitang inilalarawan din sa dalawang banal na tapyas ni Habakuk. Ang mensaheng nagtitindig kina Elias at Moises sa kanilang mga paa ay ang mensahe ng ikatlong kapahamakan na agad dumarating pagkaraang maitindig sila sa kanilang mga paa, sapagkat kapag dumating ang batas sa Linggo at muling sumalakay ang Islam, itinataas sina Moises at Elias bilang watawat sa mga bansa.

Ang ikatlong sa aba ng Islam ay siya ring ikapitong pakakak. Ang pasimula ng pag-hip ng ikapitong pakakak ay noong Oktubre 22, 1844, nang nagsimula ang paghuhukom.

Ngunit sa mga araw ng tinig ng ikapitong anghel, kapag pasimulan niyang hipan ang pakakak, matatapos ang hiwaga ng Diyos, gaya ng ipinahayag niya sa kaniyang mga lingkod na propeta. Apocalipsis 10:7.

Ang "mga araw ng tinig ng ikapitong anghel" ay ang mga araw ng pagsisiyasat na paghuhukom, na nagsimula noong ika-22 ng Oktubre, 1844. Pagkatapos ay nagsimula ang paghuhukom sa mga patay. Sa pagdating agad ng ikatlong "sa aba", muling tinandaan ang pag-hip ng ikapitong

pakakak. Ang pag-ihip na ito ay hindi ang pasimula ng pagsisiyasat na paghuhukom, kundi ang wakas ng paghuhukom sa sambahayan ng Diyos, at ang pasimula ng paghuhukom sa ibang kawan ng Diyos.

At hinipan ng ikapitong anghel ang kanyang pakakak; at nagkaroon ng malalakas na tinig sa langit, na nagsasabi, Ang mga kaharian ng sanlibutang ito ay naging mga kaharian ng ating Panginoon at ng kanyang Kristo; at siya'y maghahari magpakailanman at walang hanggan. At ang dalawampu't apat na matatanda, na nakaupo sa harap ng Diyos sa kanilang mga luklukan, ay nagpatirapa at sumamba sa Diyos, na nagsasabi, Nagpapasalamat kami sa iyo, O Panginoong Diyos na Makapangyarihan sa lahat, na siyang ngayon, at noong una, at darating; sapagkat kinuha mo ang iyong dakilang kapangyarihan, at naghari ka. Apocalipsis 11:15-17.

Ang "hiwaga ng Diyos," na si Cristo sa atin, ang pag-asa ng kaluwalhatian, ay natatapos sa panahong si Moises at si Elias ay tumatayo at muling binabangon sa pamamagitan ng isang mensahe mula sa Salita ng Diyos na nagtutukoy sa Islam. Kapag tinanggap ang mensahe, iginagapos nito ang isang kaluluwa para sa makalangit na kamalig; ngunit sa mga tumatanggi sa mensahe, ito ang mensahe ng mga mamamana ng Islam na nagbubigkis sa kanila sa mga bigkis upang sunugin sa mga apoy ng paglipol. Ang mensahe ng ikapitong trompeta ay sinaselyuhan ang isang daan at apatnapu't apat na libo bago pa sila itaas bilang isang watawat upang dalhin papasok ang iba pang kawan ng Diyos. Ang dalawang muling binuhay na propeta ay dapat munang maselyuhan bago mabalaan ang sanlibutan.

Ang gawain ng Espiritu Santo ay ang sumumbat sa sanlibutan tungkol sa kasalanan, sa katuwiran, at sa kahatulan. Maaaring mabalaan lamang ang sanlibutan sa pamamagitan ng pagkakita sa mga sumasampalataya sa katotohanan na pinapaging-banal sa pamamagitan ng katotohanan, na namumuhay ayon sa matatayog at banal na simulain, at na sa isang mataas at marangal na diwa ay ipinakikita ang guhit ng paghihiwalay sa pagitan ng mga tumutupad sa mga utos ng Diyos at ng mga yumuyurak sa mga ito. Ang pagpapaging-banal ng Espiritu ang nagpapakilala ng kaibhan sa pagitan ng mga may tatak ng Diyos at ng mga nagpapangilin ng palsong araw ng kapahingahan. Kapag dumating ang pagsubok, maliwanag na mahahayag kung ano ang tanda ng hayop. Ito ay ang pagpapangilin ng Linggo. Yaong, matapos marinig ang katotohanan, ay patuloy na itinuturing na banal ang araw na ito, ay nagtataglay ng lagda ng tao ng kasalanan, na inakalang baguhin ang mga panahon at mga kautusan. Bible Training School, Disyembre 1, 1903.

Kapag ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay itinaas bilang watawat sa mga bansa, magagalit ang mga bansa. Ang kapangyarihang nagpapagalit sa mga bansa sa propesiyang biblikal ay ang Islam. Muling sasalakayin ng Islam ang Estados Unidos sa batas ng Linggo.

At nagalit ang mga bansa, at dumating na ang iyong poot, at ang panahon ng mga patay, upang sila'y hatulan, at upang bigyan mo ng gantimpala ang iyong mga lingkod na mga propeta, at ang mga banal, at ang mga natatakot sa iyong pangalan, maliliit at malalaki; at upang wasakin mo ang mga sumisira sa lupa. At nabuksan sa langit ang templo ng Diyos, at nakita sa kaniyang templo ang kaban ng kaniyang tipan; at nagkaroon ng mga kidlat, at mga tinig, at mga kulog, at isang lindol, at malaking graniso. Apocalipsis 11:18, 19.

Pagkaraan ng magkakasunod na pangyayaring propetiko, iniharap ni Juan ang iglesia na siyang magiging watawat.

At lumitaw ang isang dakilang tanda sa langit: isang babae na nadaramtan ng araw, at ang buwan ay nasa ilalim ng kaniyang mga paa, at sa kaniyang ulo ay may isang putong ng labindalawang bituin. At siya, na nagdadalang-tao, ay dumaraing, naghihirap sa panganganak, at nasasaktan upang makapanganak. Apocalipsis 12:1.

Dito, ang iglesia na pinaslang, niyurakan, muling binuhay, at pagkaraan ay iniakyat sa langit bilang estandarte ng Diyos, ay nagniningning sa kaluwalhatian ng araw. Sila'y nakatindig sa ibabaw ng buwan, na kumakatawan sa anino ng labindalawang bituin sa kanilang korona. Ang anino ay ang labindalawang lipi ng sinaunang Israel na sumasagisag at sumasalamin sa labindalawang alagad na siyang labindalawang bituin sa kanyang korona. Ang pasimula ng sinaunang Israel ay sumasagisag sa wakas ng sinaunang Israel sa ilustrasyon.

Ang babae ay malapit nang magluwal ng sanggol, na tumutukoy sa pagsilang ni Cristo sa katapusan ng sinaunang Israel, ngunit ngayo'y kumakatawan sa pagsilang ng mga Hentil na lumalabas mula sa Babilonia at sumasanib sa isandaan apatnapu't apat na libo. Sa sandaling maitaas si Elias at si Moises bilang watawat, iluluwal niya ang iba pang kawan ng Diyos na tutugon sa watawat.

Ang "maaaring balaan lamang ang sanlibutan" sa pamamagitan ng pagkakita sa isang daan at apatnapu't apat na libo na itinaas bilang estandarte sa panahon ng krisis na nagsisimula sa batas ng Linggo sa Estados Unidos. Ang mga lumalabas mula sa Babilonia at tumitindig kasama ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay kinakatawan bilang ang dakilang karamihan. Ang dalawang pangkat na iyon na matatagpuan sa Apocalipsis pito ay kinakatawan nina Moises at Elias sa bundok ng Pagbabagong-Anyo, at ang matagumpay na iglesia ng Diyos na muling binuhay at itinaas bilang estandarte ay nakikipag-isa sa iba pang kawan ng Diyos na noo'y nasa Babilonia pa sa huling panahong iyon ng krisis.

Dinggin ang salita ng Panginoon, kayong nanginginig sa kaniyang salita; Ang inyong mga kapatid na namuhi sa inyo, na pinalayas kayo dahil sa aking pangalan, ay nagsabi, Maluwalhati ang Panginoon: ngunit siya'y magpapakita sa inyong kagalakan, at sila'y mapapahiya. Isang tinig ng kaguluhan mula sa lungsod, isang tinig mula sa templo, tinig ng Panginoon na nagbibigay-ganti sa kaniyang mga kaaway. Bago pa siya nagdalamhati, siya'y nanganak; bago dumating ang kaniyang sakit, siya'y nagsilang ng isang lalaking sanggol. Sino ang nakarinig ng gayon? sino ang nakakita ng mga ganyang bagay? Mapapanganak ba ang lupa sa isang araw? o isang bansa ba'y isisilang sa minsanang pagkakataon? sapagkat pagkahirap pa lamang ni Sion sa panganganak, nailuwal na niya ang kaniyang mga anak. Dadalin ko ba hanggang sa kapanganakan, at hindi ko papaganaping iluwal? sabi ng Panginoon: ako ba ang magpapaganap ng pagluwal, at saka ko sasarhan ang bahay-bata? sabi ng inyong Diyos. Makigalak kayo kasama ng Jerusalem, at magsaya kasama niya, kayong lahat na umiibig sa kaniya: makigalak nang buong kagalakan kasama niya, kayong lahat na nagluluxa dahil sa kaniya: Upang sumuso kayo at masiyahan sa mga suso ng kaniyang mga kaaliwan; upang sumimsim kayo at malugod sa kasaganaan ng kaniyang kaluwalhatian. Sapagkat ganito ang

sabi ng Panginoon, Narito, palalawakin ko ang kapayapaan sa kaniya na gaya ng ilog, at ang kaluwalhatian ng mga Hentil na gaya ng umaagos na batis: kung magkagayo'y kayo'y sisuso, kayo'y dadalhin sa kaniyang mga tagiliran, at paglalaruin sa kaniyang mga tuhod. Kung paanong inaaliw ng ina ang kaniyang anak, gayon ko kayo aaliwin; at kayo'y aaliwin sa Jerusalem. At kapag nakita ninyo ito, ang inyong puso'y magagalak, at ang inyong mga buto'y sisigla na gaya ng damo: at ang kamay ng Panginoon ay mahahayag sa kaniyang mga lingkod, at ang kaniyang poot sa kaniyang mga kaaway. Isaias 66:5-14.

Ang mga isinisilang sa pag-akyat nila sa langit ay yaong mga itinakwil ng kanilang mga kapatid na napoot sa kanila. Ang kanilang mga kapatid na napoot sa kanila at nagalak sa kanilang kamatayan ay yaong mga nagsasabing sila ay mga Hudyo, ngunit hindi sila. Sila ang kabilang sa sinagoga ni Satanas na ayon sa hula ay sasamba sa paanan ng estandarteng binubuo ng "mga itinakwil ng Israel."

At siya'y magtitindig ng watawat sa mga bansa, at pipisanin ang mga itinapon ng Israel, at titipunin ang mga nangalat ng Juda mula sa apat na sulok ng lupa. Isaias 11:12.

"Inaakala mo na ang mga sumasamba sa paanan ng mga banal (Apocalipsis 3:9) ay sa wakas maliligtas. Dito ako dapat sumalungat sa iyo; sapagkat ipinakita sa akin ng Diyos na ang uring ito ay mga nagpapakilalang Adventista, na nagsitalikod, at 'sa kanilang sarili'y muling ipinapako sa krus ang Anak ng Diyos, at inilalagay siya sa hayag na kahihyan.' At sa 'oras ng tukso,' na darating pa, upang ilantad ang tunay na pagkatao ng bawat isa, malalaman nila na sila ay napahamak magpakailanman, at, nilulunod ng matinding pighati ng espiritu, yuyukod sila sa paanan ng mga banal." Salita sa Munting Kawan, 12.

Ang may tainga ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia.